19/12/2019

π. Διονύσιος Κατερίνας: «Λάθος – λάθρα – όλεθρος» (ΒΙΝΤΕΟ)

/ Ενορίες

Σειρά έχει η αλήθεια που φανερώνεται με λόγια και έργα φυσικής και υπερφυσικής αποκαλύψεως. Να μάθουμε επιτέλους, να πατάμε γερά τα πόδια μας στη γη, αλλά την καρδιά και το μυαλό μας, να τα έχουμε στον ουρανό.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Την τρίτη και τελευταία ομιλία του, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης Διονύσιος Κατερίνας, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 18 Δεκεμβρίου.

Της ομιλίας, που είχε θέμα «Λάθος – λάθρα – όλεθρος», προηγήθηκε Παράκληση προς τιμήν της Παναγίας Βηματάρισσας.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Αν και έχουμε καθίσει πολλές φορές στα θρανία των λαθών μας, σημείωσε ο π. Διονύσιος, εν τούτοις δεν καταφέραμε να μάθουμε, αφού πάθαμε. Και βέβαια, κανένα λάθος μας, δεν έγινε δάσκαλος για τα άλλα.

Η ομιλία λοιπόν αφορούσε λάθη, τα οποία λάθρα, δηλαδή κρυφά, χωρίς να γίνουμε αντιληπτοί, διαπράττουμε και οδηγούν στον όλεθρο.

Λάθος ζήλος. Είμαστε σε ιδιαίτερα αγωνιστική περίοδο και ο ζήλος του να καταφέρουμε περισσότερα, κυριαρχεί στις ψυχές των Ορθοδόξων χριστιανών.

Όμως χωρίς πρόγραμμα, χωρίς οριοθέτηση και χωρίς την εμπνευσμένη πατρική υπόδειξη. Λάθρα υπάρχει η εσωτερική μας ανάγκη, να διαφημίσουμε στους άλλους πόσο κουραζόμαστε, πόσα καταφέραμε.

Κι όταν αντιληφθούμε ότι η διαφήμιση μας δεν άρεσε, οδηγούμαστε στον όλεθρο της απογνώσεως. Μαρασμός, κατάθλιψη, μελαγχολία. Ο ζήλος λοιπόν έκρυβε το θέατρο και οδήγησε στην απόγνωση.

«Ποια είναι η αλήθεια; Ότι ζήλος χωρίς ταπεινοφροσύνη είναι πλοίο χωρίς πηδάλιο. Και ακόμη ότι ο αχαλιναγώγητος ζήλος, γίνεται αιτία πολλών κακών.

Όταν ενστερνιστούμε αυτά τα λόγια των Αγίων Πατέρων της Εκκλησίας μας, τότε φανερώνεται η γνησιότητα του χαρακτήρα μας, η οποία μας οδηγεί από την απόγνωση στην πατερική γνώση, η οποία είναι θεοφώτιστη και σώζει.»

Λάθρα υπάρχει η ικανοποίηση ότι είμαστε καλοί, δεν κάνουμε ανομίες και εκκλησιαζόμαστε. Και ο Χριστός οφείλει να μας φυλάει, να μας το ανταποδώσει, να είναι γενναιόδωρος μαζί μας.

Βολευόμαστε στον ιδεόπλαστο έρωτα της επιφάνειας. Και οδηγούμαστε στον αφορισμό των άλλων, που δεν συμπεριφέρονται όπως εμείς.

Με τον ίδιο τρόπο, τόνισε ο π. Διονύσιος, πέφτουμε στο άλλο λάθος, της αυστηρότητας. Στον παραλογισμό του διασυρμού των πάντων.

Λάθρα υπάρχει η ενδόμυχη πικρία μας και ο φόβος μην ανακαλύψουν την ενδοτικότητα μας. Μην γνωρισθούν οι ελλείψεις μας. Η προσπάθεια μας να επιβληθούμε. Μεγάλη πίκρα που οδηγεί στον όλεθρο της κακολογίας, της εχθρότητας και της σκληρότητας.

Όλα αυτά τα διαλύει η έκπληξη της μεγαλοψυχίας μας, συνέχισε, που φανερώνεται με την γαλήνη και την πραότητα, οι οποίες οδηγούν στην αύξηση της αγάπης και το ξερίζωμα του μίσους.

«Στην ίδια περίπου κατηγορία, εντάσσεται και το λάθος της ειρωνείας που κρύβει μέσα της την αναισχυντία. Το πόσο εύκολα μπορούμε να μειώσουμε και να εκμηδενίσουμε.

Όμως αυτά θα μεταστραφούν σε καρτερόθυμη διόρθωση, εάν αντί της ειρωνείας, φθάσουμε στην απάθεια, αντί της αναισχυντίας, στην συγκακουχία.»

Προχωρώντας ο π. Διονύσιος παρατήρησε πως αχαρακτήριστες και αψυχολόγητες φράσεις εκτοξεύονται από τα χείλη μας. Κι αυτός ο φθόνος της αισχρολογίας, οδηγεί στην διαστροφή.

Πρέπει να δεχτεί η ψυχή μας την αλλοίωση που φανερώνεται με την ευεργεσία του καλού λόγου.

Επίσης, εύκολα η αισχρολογία μπορεί να οδηγήσει στην βλασφημία. Λάθρα, υπάρχει ο γογγυσμός εναντίον του Θεού. Στην ουσία, βλασφημώντας και γογγύζοντας, αναθεματίζω τον εαυτό μου.

Όχι λοιπόν στη βλασφημία, ναι στη θεογνωσία, η οποία θα μας φανερώσει την γοητεία της αρετής, απέναντι στον γογγυσμό εναντίον του Θεού.

Με το λάθος της αλαζονείας, ανοίγεται η κερκόπορτα του άκρατου εγωισμού. Λάθρα, υπάρχει η στέρηση της αυτομεμψίας.

Ακατανόητη η αλαζονεία για τον άνθρωπο που ζει με επίγνωση Θεού. Άλλωστε, αυτή η αλαζονεία, οδηγεί στην ασυδοσία, κρύβει την εκμετάλλευση και καταλήγει στον ολέθριο μολυσμό σαρκός και πνεύματος.

«Άλλο λάθος η επιπολαιότητα, που σέρνει πίσω της και την ανευθυνότητα, αλλά και την αμεριμνησία. Λάθρα υποφώσκουν η έλλειψη αυτοπεποίθησης, η απλούστευση των σημαντικών, η εξουσιομανία των ασήμαντων.

Αντί της επιπολαιότητας, να βρούμε την αλήθεια της αυτογνωσίας. Και αντί της αμεριμνησίας, την ευθύνη που θα μπολιάσει τον αγώνα και την άθληση μας.»

Η αίρεση, σημείωσε ο π. Διονύσιος, οδηγεί στον όλεθρο της κολάσεως. Πλήθη αιρέσεων υμνούν την παρακοή του θελήματος του Θεού, τις παγίδες του εγωισμού. Ξεπέρασαν εύκολα τα Ορθόδοξα δόγματα και κατασκεύαζαν νέα, υπακούοντας σε εκσυγχρονισμούς, σε απλοποίηση, σε υποχωρήσεις για την δημιουργία οπαδών.

Έτερο λάθος, η ενασχόληση με τον αντίχριστο. Μας αρέσει η επικινδυνολογία. Η αδρεναλίνη στην οποία μας ανεβάζει ο φόβος της συντέλειας.

Αντί να προσδοκούμε την Δευτέρα παρουσία του Κυρίου, αντί να μάθουμε πως να προετοιμασθούμε, ώστε να τον υποδεχθούμε, περιμένουμε τον αντίχριστο και αγνοούμε τον Χριστό.

Μέγα λάθος, είναι και η αγνωμοσύνη. Λάθρα φροντίζει το ιδιοτελές συμφέρον της και περνά στην αχαριστία. Γίνεται αντιληπτή μια τέτοια συμπεριφορά και οδηγείται ο άνθρωπος στην απομόνωση του από το κοινωνικό σύνολο.

Το λάθος της αδικίας, λάθρα θεριεύει την συκοφαντία. Η καλλιέργεια του φιλότιμου στην προσπάθεια διόρθωσης του λάθους, θα φανερώσει ανδρεία, άξια τιμής.

Η συκοφαντία πάλι, αντλεί την δύναμη της από την θρασύτητα, η οποία κρύβει τύψεις, ενοχές και οδηγεί στον ξεπεσμό. Η ανόρθωση μας δια της συντριβής, θα αναχαιτίσει την κατρακύλα, η ειρήνη της καρδιάς θα ησυχάσει τις τύψεις και τις ενοχές.

Η θρασύτητα και η συκοφαντία, πολύ εύκολα υποκινούν την ιεροκατηγορία. Η

αργολογία επίσης, κρύβει την έλλειψη αντλήσεως ουσιωδών θεμάτων.

Η εκδυτικισμένη πλουτοκρατία, συνυπάρχει λάθρα με την δυτικόφερτη κομμουνιστική ιδεοληψία, που και οι δύο μαζί έφεραν στην Ελλάδα την ανυπόστατη πνευματική χαύνωση.

Η επίγνωση ότι στον χριστιανισμό σώζεται ο άνθρωπος ως πρόσωπο, θα μας φανερώσει την ακαταλληλότητα του καπιταλισμού και του υπαρκτού σοσιαλισμού και την ωραιότητα και χρησιμότητα της Ορθοδοξίας.

«Τέρμα λοιπόν με τα λάθη που σπέρνουν τον όλεθρο. Σειρά έχει η αλήθεια που φανερώνεται με λόγια και έργα φυσικής και υπερφυσικής αποκαλύψεως.

Με ανάπτυξη υγιών σχέσεων, με ενδοοικογενειακή παιδεία. Να μάθουμε επιτέλους, να πατάμε γερά τα πόδια μας στη γη, αλλά την καρδιά και το μυαλό μας, να τα έχουμε στον ουρανό.»